

Rusko přechází k nové fázi operace na Ukrajině ...

- CZ24 News | 27. března 2022

RUSKO/UKRAJINA: Před měsícem, v noci z 24. na 25. února, došlo k prudkému obratu ve světových dějinách – Rusko zahájilo na Ukrajině speciální vojenskou operaci. Jakou taktiku použila ruská armáda, jaké typy zbraní se nejvíce podílely na postupu našich vojsk a jak se budou vyvíjet události v blízké budoucnosti?

Měsíc od zahájení speciální vojenské operace na Ukrajině se shodoval s probíhajícím přeskupováním jednotek ruských ozbrojených sil téměř ve všech směrech. Do oblastí soustředění přicházejí nové jednotky, vyrovnává se frontová linie a na klíčových směrech se vytváří operační kontrola situace. Vše nasvědčuje tomu, že první fáze operace se chýlí ke konci – a brzy se dočkáme druhé.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

S čím k tomuto milníku přistupujeme? Výsledky tohoto měsíce jsou příliš mnohotvárné a vzájemně propojené, než aby se daly omezit na společného jmenovatele. Je však nepochybně třeba nastínit několik nejdůležitějších věcí.

Ruská armáda především prokázala vysokou morálku a bojovou soudržnost. Vzdušná nadvláda byla získána v nejkratším možném čase, přestože ukrajinské letectvo a protivzdušná obrana byly ve skutečnosti řízeny a naváděny jednotkami NATO z Polska. Dosažení vzdušné převahy bylo jedním z nejdůležitějších čistě vojenských vítězství a ne bezdůvodně Kyjev po celou dobu požadoval po NATO “bezletovou zónu”.

Většina úkolů byla splněna a v některých částech fronty byl postup předstižen. Použití vysoce přesných zbraní s dlouhým dostřelem se ukázalo jako vynikající, a to tím spíše, že v husté městské zástavbě bylo rozhodující.

Rusko předvedlo skutečně vynikající schopnosti svých speciálních vojenských nástrojů, tzv. dlouhého ramene.

Hlavní údernou silou během speciální operace byly vysoce přesné zbraně dlouhého doletu, zejména rakety Kalibr. Ukázalo se, že ruské ozbrojené síly mají k dispozici tisíce takových raket. Bez použití těchto zbraní by dosavadní čistě vojenské výsledky operace mohly být mnohem skromnější.

Poprvé v historii bylo zaznamenáno bojové použití hypersonických zbraní – slavné rakety Kinžal – a to bylo pro naše západní partnery velmi průhlednou náповědou. Událost osobně komentoval i americký prezident Biden, který připustil, že Kinžal “skoro nelze zachytit”.

Nejširší uplatnění v tomto vojenském konfliktu našly ruské bezpilotní letouny. Můžeme říci, že se před našima očima rodí nové principy, nová taktika použití ruských ozbrojených sil, která je přímo spojena s uměním masového použití bezpilotních letounů.

Bylo zaznamenáno jak masové hrdinství ruských vojáků, tak skutečné operační úspěchy jako výsledek plánování bitvy. Odvážné obsazení a obrana Gostomelu (Antonovova letiště) ruskými výsadkovými silami se zapíše do dějin vojenských konfliktů.

Původní plán, jehož cílem bylo obklíčení velkých ukrajinských skupin a blokáda měst, se ukázal jako dostatečný. V průběhu bojových operací se v řadě případů musela na některých úsecích fronty změnit taktika a dokonce i strategie, což se nazývá "učení se praxí". Možná, že některé z těchto taktických úprav souvisejí spíše s politickými než čistě vojenskými okolnostmi, a přesto mohou být upraveny více než jednou.

Osvobození Donbasu

Téměř celé území LNR bylo osvobozeno, zbývá vyčistit pouze Severodoněck a Lisičansk. Na úseku DNR je to obtížnější vzhledem k tomu, že zde byla umístěna většina ze 120 tisícového kontingentu vojsk VSU a nacionálních praporů. A zatím se většina celé ukrajinské armády nachází v postupně se zužujícím prostoru od Kurachova (západně od Doněcku) po Avdějevku. Jsou zde také umístěny hlavní jednotky dělostřelectva a raketometů.

Všechny tyto pozice vznikaly sedm let. Moskva a Doněck zásadně odmítají, že by se na vše vrhly čelem, ačkoli v posledních dnech je jasné, že ukrajinská obranná linie se rozkládá. Po obsazení Verchnětoreckého 23. března byly vytvořeny předpoklady pro vytvoření lokálního kotle v oblasti Avdějevky, aniž by bylo nutné přistoupit k přímému útoku na avdějevskou průmyslovou zónu.

Osvobození Mariupolu je již otázkou několika málo dní. Od začátku speciální operace byl plněn úkol blokády města, který vyžadoval průchod opevněnou obrannou linií VSU a nacionálních batalionů přes Volnovachu. A to byl prakticky jediný, ale velmi důležitý úsek fronty, kde probíhaly přímé útoky na nepřátelské pozice, protože jiné východisko nebylo.

Problémem Mariupolu není jen jeho rozloha (samotný závod Azovstal má téměř 11 km²) a počet civilistů, ale také jeho symbolická hodnota. Konečné osvobození města by mj. otevřelo přímé dopravní spojení mezi Donbasem a Krymem.

Charkov a Dněpropetrovsk

Vojenské úspěchy uvolní značné síly pro novou ofenzívu na severu z Chersonské a Záporožské oblasti. Právě do této oblasti (s podmíněným směrem na Záporoží, Krivoj Rog, Nikopol a Guljajpole) nyní přicházejí posily. Právě zde může začít "ofenzíva druhé fáze", která by na jedné straně měla vést k obklíčení hlavního uskupení VSU na doněckém směru a na druhé straně znamenat postup po levém břehu Dněpru k velkým městům, včetně Dněpropetrovska.

Již nyní je vyvíjen tlak na síly VSU v nejslibnějších směrech. I když v některých místech je postup pomalejší kvůli neochotě ruských ozbrojených sil otevřeně útočit na velká populační centra (například téměř zcela obklíčený Ugledar), aby se vyhnuly civilním obětem.

Situace v Charkovské oblasti je v tomto ohledu výmluvná. Ukrajinské velení tam přesunulo velké síly, aby zadrželo postup ruských ozbrojených sil na Izjum a dále na Pavlograd, který měl uzavřít kotel kolem doněckého uskupení. Výsledkem bylo, že jednotky VSU získaly oporu na předměstí Izjumu a ve městě Čugujev, přičemž se spoléhaly na podporu dělostřelectva, kterého mají VSU stále dostatek. Tento problém mohli Rusové vyřešit snadno vypálením několika salv z moderních raketometů, ale

ohledy na lidskost donutily ruskou armádu od toho upustit. V důsledku toho se boje o Izjum protáhly a v okolí Čugujeva a Charkova je třeba držet blokovací skupiny, což zpomaluje postup na Pavlodar. (Mezitím byly Izjum a Čugujev obsazeny, a ofenzíva VSU se změnila v ústup prakticky na celé frontě - pozn.překl.).

Poblíž Nikolajeva se ukrajinská výsadková brigáda, která se zde brání, přesunula z města a zaujala pozice na předměstí. Ruská skupina postupující z chersonské strany s ní nenašla společnou řeč. V důsledku toho byly pozice VSU v okolí Nikolajeva a uvnitř něj několik dní napadány dělostřelectvem, raketomety, stejně jako vysoce přesnými Kalibry a Iskandery.

Napadeny byly nejen pozice ukrajinské armády a nacionalistické bataliony přímo, ale také jejich týlová stanoviště, kasárna, sklady a velitelství. Ukrajinská brigáda utrpěla během několika hodin kritické ztráty stovek mužů. A tyto údery pokračují.

V souvislosti s těmito těžkými ztrátami začal ukrajinský generální štáb nařizovat svým jednotkám, aby se "za každou cenu držely" a neustupovaly ze svých pozic, a to i v rozporu se zdravým rozumem a vojenskou teorií a praxí. (Zejména nyní není jednotkám VSU umožněn ústup na další obrannou linii u Kurachova u Doněcka, a to ani po pádu Marinky, nemluvě o nesmyslném odporu v Mariupolu).

V co Zelenskij doufá?

Chování Kyjeva ve stylu Hitlera u Stalingradu lze vysvětlit mýtem kolujícím mezi ukrajinskou elitou, že obklíčené ukrajinské posádky a brigády rztrhané do osamocených postavení na jiných úsecích fronty musí vydržet až do poloviny léta. Možná Zelenskému někdo vštípil myšlenku, že do července musí dojít k nějakému neznámému geopolitickému posunu a přijde nečekané vítězství.

Proto ta vlastenecká hysterie s formováním obranného teroru, propaganda partyzánské války v týlu a tuncy lží o brzkém vítězství. Platí zde pouze jedno: - čas se stal klíčovým, zejména proto, že druhá fáze speciální operace může začít každým dnem a vést ke zhroucení celé fronty na doněckém směru, což by znamenalo konec veškerého organizovaného ozbrojeného odporu na většině území Ukrajiny.

Pro Kyjev je nyní strategickou prioritou prodloužení bojových akcí jakýmkoliv prostředky. A nezáleží na tom, že přitom dochází k fyzickému mrzačení VSU a nacionálních batalionů. Ukrajinské jednotky utrpěly obrovské a neopodstatněné ztráty a civilní obyvatelstvo se propadá stále hlouběji do humanitární katastrofy. Hlavní ovšem je, vydržet do července.

K tomuto tématu:

- *Za jakých podmínek se Polsko zmocní části Ukrajiny?*
- *Jaké bude uspořádání světa v důsledku zvláštní operace na Ukrajině?*
- *Zelenskij začal mluvit o referendu, které má oklamat Rusko.*

Do stejného kontextu jsou zasazena i tzv. jednání. Jestliže první dva dny ještě existovala určitá naděje, brzy se ukázalo, že pro Kyjev je to jen metoda, jak získat čas. Jediným pokrokem v jednáních v příštích dnech by mohlo být odzbrojení sil nacionálních batalionů a armády a uznání politických požadavků ruské strany. V opačném případě nastane apokalypsa pro ukrajinské vojáky znatelně dříve než v létě.

Co dál?

S největší pravděpodobností nemá zahájení druhé fáze speciální operace nic společného s náhodnými daty, jako je konec kalendářního měsíce od jejího zahájení. Částečně je to otázka počtů. VSU jsou stále početnou armádou. Navíc nacisté a územní obrana. Původně se je nikdo nechystal zničit v takovém počtu – šlo o to, že Kyjev zvolil sebevražednou strategii.

Nyní situace v Mariupolu (již více humanitární než vojenská) poněkud brzdí přípravu druhé fáze speciální operace, ale situace se v nejbližší době nevyhnutelně změní.

Rozvoj nové ofenzívy s cílem obklíčit uskupení v Donbasu, obejít a/nebo obsadit Nikolajev a popohnat jižní úsek fronty na sever, zničí virtuální obranné schéma, které Kyjev vybudoval na základě početních stavů VSU, nikoliv na základě skutečného strategického hodnocení hrozeb.

Hlavní je, že za poslední měsíc byly vytvořeny předpoklady pro bezprostřední zničení celého ukrajinského vojenského systému jedním nebo více koordinovanými údery. A jakmile to skončí, začnou již skutečná politická jednání.

<https://vz.ru/politics/2022/3/24/1150088.html>

Překlad: st.hroch 20220325

P.S. – VSU přece jen, krom porážek, zaznamenaly úspěch, když potopily ruskou výsadkovou loď, vykládající v přístavu Berďansk svůj náklad. Jejich raketu Točka-U sice protiletectká obrana zasáhla, ale její trosky spadly na loď a způsobily požár – v zájmu bezpečnosti ji ruská marína potopila. I tak to lze připsat jako ojedinělý, nicméně úspěch VSU.

[ZDROJ](#)